

มีอะไร ในเล่ม ???
มีอะไร ในเล่ม ???
มีอะไร ในเล่ม ???

เปิดเล่ม .....

36 ปี คณะศึกษาศาสตร์ .....

สมเจตน์ อภิมณฑร์รักษา

3 วัน ประวัติศาสตร์ของ มศว .....

รศ. ชม ภูมิภาค

30 ปี ในประธานมิตร .....

รศ. วรวิทย์ วคินตรากร

แง่คิดทางการเรียนการสอน .....

วดีชาติอุทิศ

26 ปี สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .....

รศ. ชม ภูมิภาค

มหาวิทยาลัยของเรา...ชั่ววันจันทร์ .....

จันทร์ ชุ่มเมืองปัก

ซุบซิบ ๆ ๆ .....

"ใครหนอ"

ทัศนะของใคร .....

ประสาร มฤคพิทักษ์

ใครคือครู .....

"....."

อุดมคติของครู .....

ดร. นิเชษฐ์ สุนทรพิทักษ์

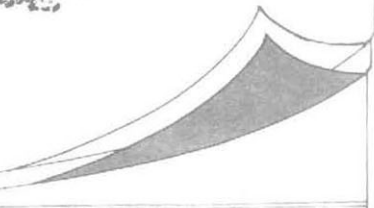
ภูเขา .....

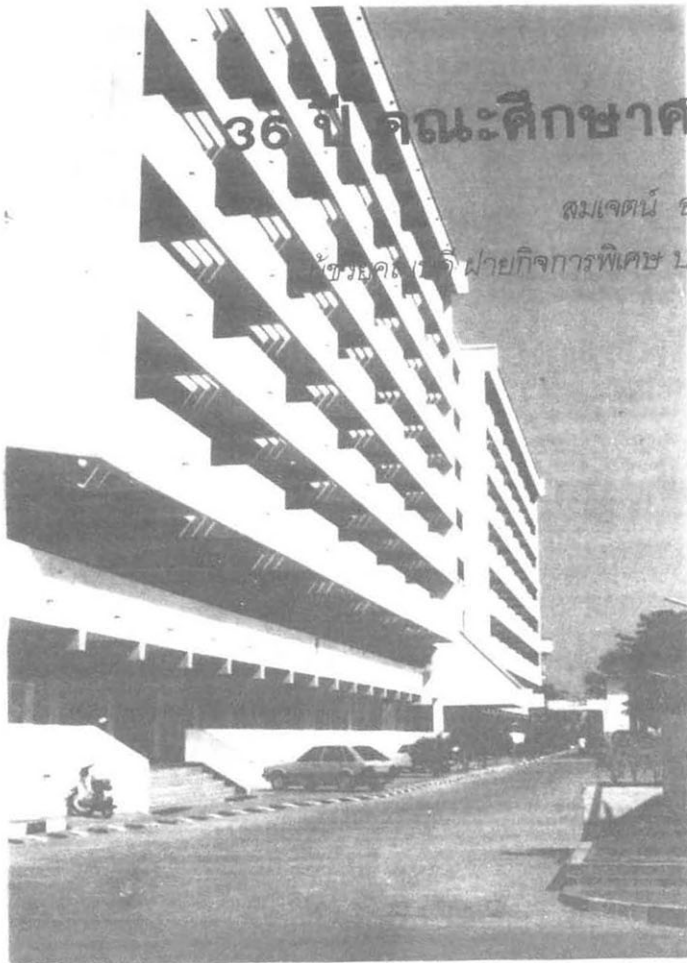

เปิดเล่ม

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ให้ความสนับสนุนในการจัดพิมพ์หนังสือ “มหาวิทยาลัยของท่าน ศรีนครินทรวิโรฒ” เป็นฉบับพิเศษในโอกาสครบรอบ 36 ปี วันสถาปนาคณะศึกษาศาสตร์ วันอาทิตย์ที่ 16 กันยายน 2533 และทางคณะกรรมการได้จัดงานขึ้นในวันจันทร์ที่ 17 กันยายน 2533 ณ ห้องประชุมชั้น 2 คณะศึกษาศาสตร์ และหอประชุมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การจัดพิมพ์หนังสือฉบับนี้มุ่งเน้นในเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับคณะศึกษาศาสตร์ การตัดสินใจจัดพิมพ์ตกลงจัดทำในเวลากระชั้นชิดที่สุด ทั้งนี้ก็โดยข้อจำกัดในด้านงบประมาณ ฉะนั้นเนื้อหาสาระต่าง ๆ ในหนังสือฉบับนี้จึงน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

อย่างไรก็ตามก็ยังมีโอกาสจัดพิมพ์ได้สำเร็จทันเป็นหนังสือที่ระลึกในงานวัน 36 ปี คณะศึกษาศาสตร์ ก็ด้วยความร่วมมือของทุกฝ่ายโดยเฉพาะคุณวิสิทธิ์ ไรจน์พจนรัตน์ เจ้าของและผู้จัดการสำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา ซึ่งเป็นศิษย์เก่าคณะศึกษาศาสตร์ที่สนับสนุนกิจกรรมของคณะมาโดยตลอด และโดยการสนับสนุนในทุกสิ่งทุกอย่างจากรองศาสตราจารย์ชม ภูมิภาค นายกลสมาคมศิษย์เก่าจนหนังสือฉบับนี้สำเร็จมาได้ด้วยดี

36 ปี คณะศึกษาศาสตร์

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ฝ่ายกิจการพิเศษ ประธานจัดงาน

วันที่ 16 กันยายน 2497 เป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง
 ลงพระปรมาภิไธย ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งถือเป็นวันยก
 ฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา ถือว่าได้มีการผลิต
 บุคลากรทางการศึกษาถึงระดับปริญญาตรีแห่งแรกในประเทศไทย และก็มีวิทยาเขต

บางแสนและวิทยาเขตปทุมวัน ซึ่งผลิตบัณฑิตทางการศึกษา สาขา ประถมศึกษา
มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และบริหารการศึกษา ต่อมาสถาบันแห่งนี้ได้พัฒนา
ขึ้นเป็นลำดับมีวิทยาเขตเพิ่มขึ้นคือ วิทยาเขตสงขลา วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยา-
เขตพิษณุโลก วิทยาเขตบางเขน และวิทยาเขตพลศึกษา และได้ยกระดับฐานะ
ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2517 มีคณะต่างๆ
เพิ่มขึ้น ฐานะของบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์จึงผลิตบัณฑิตในลักษณะของคณะ
ศึกษาศาสตร์ของวิทยาเขต โดยพัฒนาบัณฑิตทางการศึกษาเป็นลักษณะของ
วิชาเอกต่าง ๆ ได้แก่ วิชาเอกการแนะแนวฯ วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา
วิชาเอกวัดผลการศึกษา เป็นต้น จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ คณะศึกษาศาสตร์
เปิดสอนในระดับปริญญาตรี 18 วิชาเอก ปริญญาโท 26 วิชาเอก และ
ปริญญาเอกอีกหลายสาขาวิชา เช่น สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ สาขาการวิจัย
และพัฒนาหลักสูตร สาขาบริหารทางการศึกษา สาขาอุดมศึกษา สาขา-
เทคโนโลยีทางการศึกษา และกำลังจะเปิดสาขาวิชาการทดสอบและวัดผลการ-
ศึกษา วิชาเอกจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ฯลฯ เป็นต้น คณะศึกษาศาสตร์และ
ภาควิชาต่าง ๆ ได้จัดบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ในโครงการพัฒนาบุคลากร
ให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนมากมาย และยังมีโครงการร่วมมือ
ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เช่น โครงการเพชรในตม เป็นโครงการร่วมกันระหว่าง
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับศูนย์อาสาพัฒนาและป้องกัน
ตนเอง (ปัจจุบันคือแผนกโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง) ศูนย์กิจการ
พลเรือน (ปัจจุบันคือส่วนกิจการพลเรือน) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน
วัตถุประสงค์ของโครงการ คือ การมุ่งพัฒนาชนบทโดยให้บุคลากรของแต่ละ
ท้องถิ่น ซึ่งทุรกันดารห่างไกลความเจริญและล่อแหลมต่อความมั่นคงของชาติ
มาช่วยกันพัฒนาท้องถิ่นอันเป็นมาตุภูมิของตนเอง

คณะศึกษาศาสตร์ได้รับความเห็นชอบโดยมติจากที่ประชุมคณะผู้บริหาร มหาวิทยาลัยกำหนดโควต้าให้ปีละ 30 คน โดยให้คัดเลือกนักเรียนที่เรียนดี มีความประพฤติดี มีอุปนิสัยและทัศนคติเหมาะแก่การเป็นครู และมีอุดมการณ์ ในการพัฒนาท้องถิ่นชนบท แต่มีฐานะยากจน ให้เข้ามารับการศึกษาดูแบบ ณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามหลักสูตรการศึกษาดังนี้ เป็นเวลา 4 ปี

การคัดเลือกนิสิตมี 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 กระทรวงศึกษาธิการและ กอ.รมน. ในแต่ละจังหวัดซึ่งมี หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (หมู่บ้าน อพป.) จาก 52 จังหวัด คัดเลือก นักเรียนที่มีคุณสมบัติดังกล่าว ข้างต้น

ขั้นตอนที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ และ กอ.รมน. คัดเลือกนักเรียน (ที่คัดเลือกจากขั้นตอนที่ 1 แล้ว) ตามโควต้า ในแต่ละภาค รวม 30 คน

ในส่วนของโรงเรียนสาธิต โรงเรียนสาธิตเริ่มตั้งขึ้นที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวันเป็นแห่งแรก ต่อมาได้ขยายมาที่ประสานมิตร และบางแสน ตามลำดับ การตั้งโรงเรียนประเภทสาธิต ก็เพื่อจะใช้เป็นห้องทดลองทางการศึกษา เช่นเดียวกับห้อง lab วิทยาศาสตร์ แต่โรงเรียนสาธิตทำหน้าที่ สาธิต ทดลอง และวิจัย ด้านการเรียนการสอน เพื่อหาข้อสรุปว่าสอนอย่างไร เรียนอย่างไรจึง จะได้กระบวนการที่ดี และผลการเรียนดี เด็ก ๆ มีความสุข ประสบความสำเร็จ ในการเล่าเรียน และการดำเนินชีวิตเบื้องต้น ทั้งนี้จึงเป็นแหล่งฝึกหัดครูภาคปฏิบัติ ของคณะศึกษาศาสตร์ ที่นิสิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จะหมุนเวียนกันมาสังเกต ทดลอง ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และฝึกสอนตลอดปี การศึกษา โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในฐานะ โรงเรียนมัธยม มีนโยบายหลักที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ
2. สร้างเสริมความประพฤติที่ดีงาม ให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม ครูผู้ปกครอง และศิษย์เก่าจะให้ความร่วมมือกัน
3. สนับสนุนกิจกรรมเป็นหมู่คณะ โดยจัดเป็นกิจกรรมเสริมวิชาการเพื่อฝึกให้เด็กรู้จักรับผิดชอบและมีความคิดสร้างสรรค์

โรงเรียนได้ดำเนินโครงการหลายด้าน ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างเฉพาะโครงการวิชาการสัก 3 ตัวอย่าง

1. การสอนเสริมนักเรียนที่เรียนอ่อนระดับ ม.1-ม.5
2. การติวแบบเข้มแก่นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 เพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

3. โครงการ CAI (Computer Assisted Instruction)

วิชาฟิสิกส์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

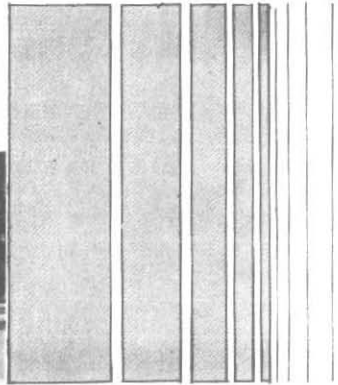
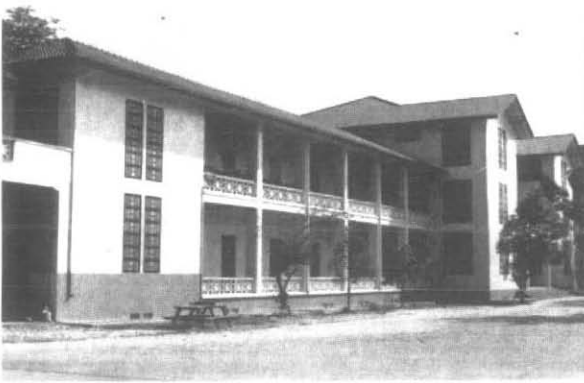
วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นต้น

การจัดงานวันสถาปนาคณะศึกษาศาสตร์ครบรอบ 36 ปี ซึ่งจัดขึ้นในวันที่ 17 กันยายน 2533 เริ่มตั้งแต่เวลา 06.30-8.00 น. มีพิธีสงฆ์ ณ ห้องประชุม ชั้น 2 คณะศึกษาศาสตร์ เสร็จแล้วเชิญรับประทานอาหารเช้า (ข้าวต้ม) ร่วมกัน อาหารเช้าและภัตตาหารถวายพระจัดโดยโรงเรียนมัธยมสาธิต ประสานมิตร จากนั้นเชิญฆราวาสนิทรรศการของหน่วยงานต่าง ๆ ในคณะศึกษาศาสตร์ ณ ห้องโถง ชั้นล่างของอาคารตึก 12 คณะศึกษาศาสตร์ เวลา 9.00 น. หลังจากเปิดงาน ณ หอประชุม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว มีปาฐกถาโดย ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิพานิชย์ เรื่อง “36 ปี บันทึกดีทางการศึกษา” เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป เริ่มด้วยพิธีสดุดีอาจารย์เกษียณอายุราชการและมอบของที่ระลึก มีวิสาสดูดีอาจารย์เกษียณอายุราชการ อาจารย์เกษียณอายุราชการกล่าวแสดงความ

รู้สึก จากนั้นพิธีมอบทุนของกองทุนศาสตราจารย์ดร.สาโรช บัวศรี ทุนจากกองทุนรองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์ และทุนอื่น ๆ อีก พิธีแสดงความยินดีกับศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในชีวิตในทางราชการในปีนี้ และมีรำลึกถึงพระคุณครู จบลงด้วยคำปราศรัยของ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี จากนั้นเชิญอาจารย์ ข้าราชการ นิสิต นักเรียนสาธิต จากทุกหน่วยงาน แขกผู้มีเกียรติ ฯลฯ ร่วมรับประทานอาหารกลางวัน จัดโดยภาควิชาต่าง ๆ โรงเรียนประถมนสาธิต ประสานมิตร และหน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดมาสมทบ โดยการประสานงานของประธานสโมสรอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ภาคบ่ายเป็นรายการแสดงของนิสิต นักเรียนโรงเรียนสาธิต และหน่วยงานอื่น ๆ ประสานงานโดยผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต

การประชุมสัมพันธ์ จัดประชุมสัมพันธ์ทางโทรทัศน์สีของทัพบกช่อง 5 วันที่ 12 กันยายน 2533 เวลา 19.00-19.30 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาแพร่ภาพออกอากาศประชุมสัมพันธ์ "งาน 36 ปี คณะศึกษาศาสตร์" วันอาทิตย์ที่ 16 กันยายน 2533 เวลา 12.00 น. เป็นต้นไป นิสิตปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ได้ไปร่วมรายการตามล่าหาที่สุด สถาบันโทรทัศน์สีของทัพบกช่อง 7 และร่วมเล่นเกมพร้อมประชุมสัมพันธ์งานวัน 36 ปี คณะศึกษาศาสตร์ไปด้วย นอกจากนั้นเชิญฟังการประชุมสัมพันธ์จากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และสถานีต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ ไปสเตอร์ แผ่นผ้าต่าง ๆ ฯลฯ

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันผลิตบัณฑิตทางการศึกษาแห่งแรกในประเทศไทย ผลิตบัณฑิตและมีผลงานทางการศึกษามา 36 ปีแล้ว มีผลงานต่าง ๆ อย่างมากมาย การจัดงานวันครบรอบ 36 ปี คณะกรรมการจัดงานทุกท่านได้ให้ความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ที่จะให้บุคลากรทุกฝ่ายมาร่วมงานมากที่สุด ให้งานมีเกียรติและศักดิ์ศรีมากที่สุด เพื่อความก้าวหน้าของสถาบัน ที่จะก้าวต่อไปด้วยความยิ่งใหญ่และเกรียงไกรตลอดไป

3 วัน ประวัติศาสตร์ของ มศว

โดย : รศ.ชม ภูมิภาค

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประวัติความเป็นมาถึงปี 2533 นี้ เป็นเวลา 41 ปี เริ่มตั้งแต่เป็นโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร แล้วยกฐานะเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา และต่อมายกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงมีวันอยู่ 3 วัน ที่เรียกว่า 3 วันประวัติศาสตร์ของ มศว

วันแรกคือ วันที่ 28 เมษายน 2492 เป็นวันที่กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงที่ถนนประสานมิตร อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร ซึ่งผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ยอมรับว่า วันที่ 28 เมษายน นั้นเป็นวันเกิดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น หากจะนับอายุของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงปีนี้ก็มีอายุ 41 ปี ในวันที่ 28 เมษายนของทุกปี เพื่อเป็นการระลึกถึงวันสำคัญวันนี้ สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ได้จัดงานสังสรรค์ขึ้นที่ประสานมิตร และมีการประกาศเกียรติคุณศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดีเด่น ประจำปีทุกปี การประกาศเกียรติคุณเช่นนี้มา 2 คราวแล้ว วันที่ 28 เมษายน เป็นวันเกิดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสมควรที่ชาวศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รำลึกถึงคนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการก่อตั้งสถานศึกษานี้ คือ ท่านศาสตราจารย์ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ซึ่งท่านเป็นผู้ดำเนินการซื้อที่ดิน วางผัง และบุกเบิกงาน และบุคคลที่สำคัญอีกท่านหนึ่งซึ่งได้ร่วมกับท่านศาสตราจารย์หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ดำเนินการบริหารสถานศึกษาแห่งนี้คู่กันมา ก็คือ หลวงสวัสดิสารศาสตร์พุทธิ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนคนแรก ซึ่งเพื่อเป็นที่ระลึกแก่หลวงสวัสดิสารศาสตร์พุทธิ นั้น ชาวแสนแสบได้ก่อตั้งมูลนิธิหลวงสวัสดิสารศาสตร์พุทธิไว้แล้ว ซึ่งผมทำหน้าที่เป็นรองประธานกรรมการ ชาวประสานมิตร สมควรที่จะดำเนินการบางอย่างเพื่อเป็นเครื่องแสดงถึงความกตัญญูต่อศาสตราจารย์ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ควรจะดำเนินการก่อตั้งมูลนิธิศาสตราจารย์ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ขึ้น

อนึ่ง คณะศึกษาศาสตร์กำลังดำเนินการเพื่อที่จะจัดห้องประวัติศาสตร์ของ มศว โดยเฉพาะประวัติคณะศึกษาศาสตร์ ขึ้นที่ห้องหนึ่งของตึก 3 ซึ่งเป็นตึกเรียนหลังแรก และมหาวิทยาลัยได้กำหนดอนุรักษ์ไว้เป็นตึกประวัติศาสตร์ของมหาวิทยาลัย เนื่องด้วยคณะศึกษาศาสตร์เป็นคณะหลัก ตั้งแต่สมัยเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา เรามีคณะวิชาการศึกษา ซึ่งอยู่ที่ตึก 3 เป็นคณะหลัก คณะประกอบเพื่อสนับสนุนการผลิต กศ.บ. ได้แก่ คณะวิชามนุษยธรรมศึกษา คณะวิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิชาวิจัยการศึกษา ด้วยเหตุผลเช่นนี้ ตึก 3 นั้นควรจะเป็นตึกที่คณะศึกษาศาสตร์ได้ใช้ต่อไป ตึก 12 ตึกเดียวนั้น คงไม่พอ เพราะเป็นคณะใหญ่ มีคณาจารย์มาก และหากจะให้วิชาศึกษาศาสตร์เป็นวิชาซีพีชั้นสูง ก็จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่จะสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการศึกษาของภาควิชาต่าง ๆ ตามสมควร

วันอีกวันหนึ่ง คือ วันประวัติศาสตร์ มศว วันที่ 2 คือวันที่ 16 กันยายน 2497 เป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธย ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา 2497 ถือเป็นวันยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง เป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา และวันนี้ คณะศึกษาศาสตร์ ถือเป็นวันเกิดของคณะศึกษาศาสตร์ และเป็นวันที่ตรงกับวันเกิดของ ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ด้วย และได้ถือเอาวันที่ 16 กันยายน เป็นวันสาโรช บัวศรี ด้วย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีนี้มีอายุ 41 ปี แต่คณะศึกษาศาสตร์นั้นถือว่ามีอายุ 36 ปี โดยนับตั้งแต่มีการประกาศพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา

วันประวัติศาสตร์ของ มศว วันที่ 3 คือวันที่ 29 มิถุนายน 2517 คือวันนี้เป็นวันยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพราะพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2517 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2517 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2517 มีผลใช้บังคับวันที่ 29 มิถุนายน 2517 จึงถือเอาวันที่ 29 มิถุนายน เป็นวันยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินการยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ ศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร มหาวิทยาลัยจึงถือเอาวันที่ 29 มิถุนายน เป็นวันสุดใจ เหล่าสุนทร

ผู้เขียน เขียนเรื่องนี้ก็เพื่อให้ชาว มศว ทั้งหลายเกิดความเข้าใจถูกต้อง ไม่สับสน ให้รู้ว่า 3 วันประวัติศาสตร์ มศว นั้นคือ

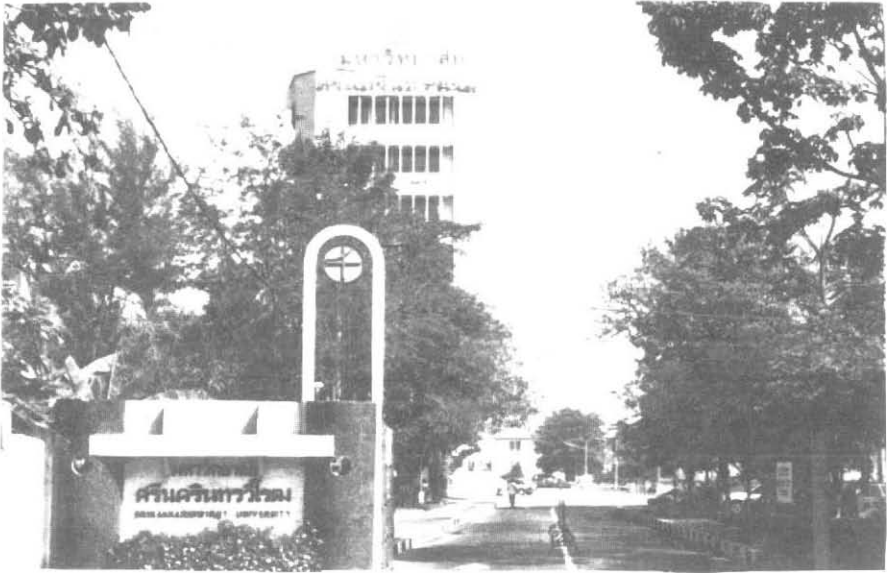
28 เมษายน วันเกิดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

16 กันยายน วันยกฐานะเป็น วิทยาลัยวิชาการศึกษา

29 มิถุนายน วันยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

☆ ชาว มศว ควรจะได้รำลึกถึงความสำคัญของวันเหล่านี้ ☆

30 ปี ในสถานมิตร

30 ปี ในสถานมิตร ช่างรวดเร็วเสียเหลือเกิน เผลอไผลไปหน่อยเดียว หมดเวลาเสียแล้ว ผมอยู่ในสถานมิตรมาตั้งแต่ยังมีครูบาอาจารย์ไม่ถึงร้อยคน จนกระทั่งปัจจุบันมีหลายร้อยคน อยู่มาตั้งแต่มีตึกเพียง 4 หลังจนมีลิบกว่าหลัง อยู่มาตั้งแต่มีตึกอย่างสูงก็แค่ 3 ชั้น จนกระทั่งที่มีตึก 8 ชั้น ก็นับได้ว่าสถานมิตรเจริญก้าวหน้าไปมากที่สุดทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจริญทางด้านวัตถุ แต่ความเจริญทางด้านจิตใจดูเหมือนจะเป็นปฏิภาคกลับ

สถานมิตรปัจจุบันค่อนข้างจะแล้งน้ำใจ ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างไป ไม่ค่อยจะเอื้ออาทรต่อกัน สิ่งนี้อาจจะเป็นความรู้สึกของผมคนเดียวก็ได้ สมัยก่อนนั้นเรารู้จักคุ้นเคยสนิทสนมกันเกือบจะทุกคน แต่ปัจจุบันผมรู้จักผู้คนในสถานมิตรน้อยลง เราไม่ค่อยจะได้พบปะพูดคุยสังสรรค์เสวนากันเท่าใดนัก บางท่านเดินสวนกันทุกวัน อยากรจะทักทายปราศรัยด้วยก็ไม่กล้า เพราะแม้แต่

ผมยิ้มให้ท่านก็ไม่สนใจ เดินทำหน้าที่บั้งตึงทำเป็นคงแก่เรียนอยู่เสมอ ในที่สุดก็เลยไม่ได้พูดกันสักคำ แม้จะอยู่ในประสานมิตรด้วยกันมา 5-6 ปีแล้วก็ตาม

ประสานมิตรปัจจุบันเจริญก้าวหน้าไปมาก เปิดสอนถึงระดับปริญญาเอกหลายสาขาวิชาแล้ว บุคลากรของประสานมิตรมีโอกาสศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกมากขึ้นและกว้างขวางขึ้น เดียวนี้เจ้าหน้าที่ที่เป็นข้าราชการได้เรียนและจบปริญญาโทจำนวนมาก แม้ว่าจบแล้วไม่ได้ใช้ความรู้เหล่านั้นในการปฏิบัติงานเลยก็ตาม ประสานมิตรกำลังดังในเรื่องนี้

ประสานมิตรในอนาคตจะดังมาก จะมีครูบาอาจารย์เป็นพันคน ส่วนใหญ่จบปริญญาเอก เปิดสอนระดับปริญญาเอกมากสาขาขึ้น เจ้าหน้าที่ที่เป็นข้าราชการจะมีโอกาสเรียนและจบปริญญาเอก จะมีตึกสร้างใหม่สูงกว่า 10 ชั้น อาจจะเป็น 20-30 ชั้นก็ได้ เพราะสถานที่สร้างตึกมีน้อยลงจะต้องเจริญทางสูง แน่นอนที่สุดถึงตอนนั้นประสานมิตรจะดังมากกว่านี้ และท่านจะเชื่อไหมละครับ ประสานมิตรจะดังระเบิดเลย ถ้าหากว่า คนงาน ภารโรงสักคนหนึ่งมีโอกาสเรียนและจบปริญญาตรี....

ขอฝากกลอนไว้อ่านแก้เชิงสักหนึ่งบทดังนี้

จงต้มน้ำใส่กะลาดูหน้าตัว

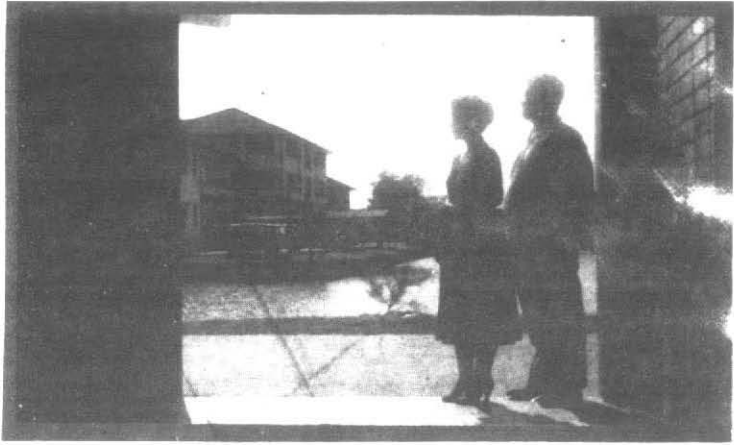
ว่ามีดีมีชั่วที่ตรงไหน

ใช่เพียงสนองตัณหาปรารถนาใจ

“ประสานมิตร” ต่อไปจะเตี้ยลง

รศ.วรวิทย์ วศิณสรากร

16/8/33

แง่คิดทางการเรียนการสอน

วดี ชาติอุทิศ

ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายประสานงานศึกษาศาสตร์

ร.ร.มัธยมศึกษา มคอ. ประสานมิตร

ครูคือใคร ครูทำอะไรได้บ้างเพื่อเด็ก คำตอบมีหลายอย่าง

ครูจะต้องสอนเด็กเพื่อให้เด็กได้พัฒนาตนเอง รู้จักตัวเอง ยอมรับนับถือตัวเอง เห็นว่าตัวเองมีคุณค่าให้ได้ ส่งเสริมให้เด็กแข่งกับตัวเอง ค่อย ๆ ทำลายสถิติของตัวเอง ขณะที่เด็กได้รับการฝึกเช่นนั้น ครูจะเป็นผู้เสริม ช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวของเขาเอง หรือปัญหาที่มาจากผู้อื่น หรือปัญหาที่ไม่กระทบผู้อื่น หากเกิดปัญหาจะต้องรู้จักแก้ไขให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ และต้องมองปัญหาให้รอบด้าน ไม่ใช่แก้ปัญหาได้จุดหนึ่งแต่ไปเพิ่มปัญหาอื่นอีก และไม่ควรรยึดติดกับสิ่งที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ นั่นก็คือต้องเปลี่ยนเทคนิค

เด็ก ๆ จะต้องเรียนรู้ เพื่อให้เห็นความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว

เด็ก ๆ จะต้องเรียนรู้ เพื่อให้เห็นความแตกต่างของตนเอง ครูจะต้องฝึกให้เด็กมองแต่สิ่งที่ดีงาม

ด้านการสอน จะต้องนำเนื้อหามาเป็นตัวสื่อ หรือเป็นหนทางที่จะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง ไปสู่เป้าหมายที่แท้จริง คือ การดำเนินชีวิตอย่างมีศิลปะ มีชีวิตติดเนื้อหา และใช้เป็นคุณวุฒิ

ครูจะต้องสำรวจ และเอาใจใส่ในเรื่องต่อไปนี้

1. ต้องสนใจว่า เด็กแต่ละคนสื่อความหมาย และแสดงออกแตกต่างกันอย่างไรในด้าน การคิด การพูด การฟัง การแก้ปัญหา ฉะนั้นต้องพูดจากัน แล้วครูจะวัดได้ แก้ปัญหาได้ถูกจุด

2. กระบวนการสอน เป็นเทคนิค เป็นเหตุผล ไม่ใช่การสั่งการ หรือการบอกเนื้อหา อย่างนี้จะไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้น

3. เด็ก ๆ จะต้องได้รับการฝึกให้มองเห็นความแตกต่างว่า อะไรถูก อะไรผิด อะไรดี ไม่ดี อะไรเหมาะสม ไม่เหมาะสม อะไรควร ไม่ควร

เด็ก ๆ จะรู้จักมองประเด็นของผู้อื่น ประสานประโยชน์ให้เหมาะสมและนำเอาคุณสมบัติที่ดีมาใส่ตน

ครูต้องให้เด็กได้ร่วมเรียน ร่วมเล่น ร่วมใช้ชีวิตกับครู และเพื่อน ๆ เพื่อเขาจะได้ฝึกปรับตัวกับผู้อื่น รู้จักใช้ชีวิตในสังคม

ถ้าโรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้เขาอยู่กับคนอื่น อยู่แต่กับหนังสือ ตำรา เขาจะเป็นอริกับคนอื่น และสร้างปัญหาให้แก่สังคมในภายภาคหน้า

ครูจะต้องรีบปั้นเสริมเติมแต่งเด็กของเราให้สวยงาม ว่องไว และรวดเร็ว อย่างมีวิจารณ์ญาณและมีศิลปะ ตกแต่งเสียให้ดีกว่าตอนที่ดินจะแข็ง แล้วแก้ไขอะไรไม่ได้

ครูอาจารย์ท่านอื่น ๆ คงจะมีแง่มุมในการคิดของท่าน และย่อมแตกต่างกันตามระดับ และความพร้อมของผู้เรียน และกลุ่มผู้เรียน ท่านคิดอย่างไร อย่าปกปิดความคิดดี ๆ และวิเศษของท่านชูความคิดของท่าน และช่วยกันทำให้เด็ก ๆ มีความสุขในการเล่าเรียน ความสำเร็จย่อมเกิดขึ้นแน่นอน

26 ปี สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

โดย : รองศาสตราจารย์ชม ภูมิภาค
 นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จัดทะเบียนสมาคม เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2507 ถึงวันนี้ มีอายุครบ 26 ปี ผมเองได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานสมาคมในฐานะต่าง ๆ ติดต่อกันมาตั้งแต่เป็นนายกสมาคมคนแรก เมื่อปี 2507 อุปนายกในช่วงปี 2508 ถึง 2516 และเป็นนายกสมาคมตั้งแต่ปี 2516 ถึงปัจจุบันนี้ ในช่วงนี้ก็เป็นเวลา 17 ปี รวมทั้งหมด 26 ปี ติดต่อกันมา ด้วยความมุ่งมั่นที่จะดำเนินงานทุกอย่างให้บรรลุตามวัตถุประสงค์แห่ง

ข้อบังคับที่สมาคมได้วางไว้ และด้วยความมุ่งมั่นที่จะให้เกิดความเป็นปึกแผ่นของชาวศิษย์เก่าศรีนครินทรวิโรฒ ทั้ง 8 วิทยาเขต สนับสนุนให้เกิดสมาคมศิษย์เก่า มศว วิทยาเขต สมาคมศิษย์เก่า มศว จังหวัดต่าง ๆ โดยสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานกิจกรรมของบรรดาสมาคมศิษย์เก่า มศว วิทยาเขต และสมาคมศิษย์เก่า มศว จังหวัดต่าง ๆ ดำเนินการในรูปของสหพันธ์ (Federation) ทั้งนี้ เพื่อให้บรรดาศิษย์เก่า มศว ทั้ง 8 วิทยาเขต ซึ่งมีจำนวนเกือบหนึ่งแสนคนที่กระจายกันอยู่ทั่วประเทศได้แสดงบทบาทในการส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยส่วนรวม อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศอีกโสดหนึ่งด้วย

ท่านสมาชิกที่เคารพ ท่านคงจำได้ว่าสมาคมศิษย์เก่าได้เคยมีบทบาทสำคัญในการยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคงจะต้องทำหน้าที่ต่อไป ในการเสริมสร้างชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้รุดหน้าต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง

คณะกรรมการบริหารสมาคมได้ทบทวนวัตถุประสงค์ของสมาคมตามข้อบังคับสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2517 ที่วางไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
2. ศึกษา ค้นคว้าและเผยแพร่ความรู้ทางการศึกษา
3. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ทางการศึกษาในบรรดาสมาชิก
4. สนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้า ชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทุกด้าน

5. สงเคราะห์สมาชิก ศิษย์เก่า และนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านสวัสดิการต่าง ๆ แล้วแต่กรณี

6. ร่วมมือกับสมาคม องค์การ หรือสถาบันอื่นใด อันมีวัตถุประสงค์ ส่งเสริม

การศึกษาและมนุษยธรรม

คณะกรรมการบริหารมีความเห็นว่าจะต้องเร่งดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทุกข้อ จุดสำคัญยิ่งในจุดแรก ก็คือ ต้องสร้างชื่อเสียงและภาพพจน์ที่ดีต่อสมาคมให้เกิดขึ้นในหมู่คณาจารย์ ข้าราชการ นิสิต และศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่น แก่สมาคม และให้บรรดาศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้รวมกันเป็น องค์กรอย่างเป็นปึกแผ่นทั่วทั้งประเทศ เพื่อให้สามารถแสดงออก ซึ่งบทบาทต่อ บรรดาศิษย์เก่าด้วยตนเอง บทบาทในการสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัย-ศรีนครินทรวิโรฒ และบทบาทต่อสังคมไทยโดยส่วนรวม

คณะกรรมการบริหารสมาคมจึงได้วางนโยบายในการดำเนินงานของ สมาคม อันจะดำเนินการให้บรรลุให้ได้ภายใน 3 ปี คือ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2531-2533 ไว้ดังนี้

1. สร้างภาพพจน์ที่ดีต่อสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้เกิดขึ้นในคณาจารย์ นิสิต ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทั้งหมด
2. สร้างความเป็นปึกแผ่น และสร้างองค์กรต่าง ๆ ของสมาคมศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทั่วประเทศ โดยพยายามปรับโครงสร้างการบริหาร ของสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้ทำหน้าที่เป็นสมาคมกลาง ทำหน้าที่ในฐานะสำนักงานเลขาธิการสมาพันธ์ สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัย-ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตต่าง ๆ และสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒจังหวัดต่าง ๆ

3. เร่งคิดดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการของศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การศึกษาต่อ การหางานทำ การศึกษาของบุตรหลานศิษย์เก่า คณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัย

ในเรื่องนี้ คณะกรรมการจะได้วางแผนในการจัดซื้อที่เอกชนในมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างโรงเรียนสมาคมศิษย์เก่า และหอพักนิสิต

4. สนับสนุนกิจการและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกรูปแบบ

5. จะสนับสนุนความสามัคคีให้เกิดขึ้นในบรรดาศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้วยนโยบายดังกล่าว สมาคมจึงวางโครงการปฏิบัติงานในรอบ 3 ปี คือ ช่วง พ.ศ.2531-2533 ไว้ดังนี้

1. จัดงานแสดงความยินดีแก่ศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ
2. จัดประชุมสัมมนาผู้แทนศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั่วประเทศ เพื่อดำเนินการให้เกิดสัมพันธ์สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. จัดการอภิปรายทางวิชาการ เผยแพร่แก่สาธารณชน
4. จัดพบปะสังสรรค์และฟังการบรรยายหลังอาหารกลางวัน
5. จัดทัศนศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ
6. จัดหรือสนับสนุนการจัดงานวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เช่น จัดการแสดงทางศิลปวัฒนธรรมทางสถานีโทรทัศน์
7. ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นสวัสดิการแก่ศิษย์เก่า คณาจารย์ ข้าราชการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการเกี่ยวกับหอพักนิสิตจัดหาที่ดิน ซึ่งอาจจะซื้อได้บริเวณใกล้มหาวิทยาลัย ในวิทยาเขตกลาง

8. ดำเนินการให้บริการในด้านการพิมพ์แก่คณาจารย์และนิสิต อันจะเป็นการเพิ่มพูนรายได้แก่สมาคมด้วยประการหนึ่ง

9. ร่วมมือกับสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ในการจัดตั้งศูนย์ฝึกอาชีพ เพื่อให้แก้ปัญหาการว่างงาน

10. สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะร่วมงานเทอดพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ร่วมกับมหาวิทยาลัยในวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา คือ วันที่ 6 ตุลาคม ของทุกปี

11. ในปี 2532 เป็นปีที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีอายุครบรอบ 40 ปี สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดงานฉลองเป็นงานใหญ่และกว้างขวาง เพื่อฉลองความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย งานฉลองนั้นอาจจะจัดงานตลอดสัปดาห์ อันประกอบด้วยการประชุมสัมมนาและการแสดงนิทรรศการทางศิลปวัฒนธรรม งานกีฬา และงานรื่นเริง การจัดรายการแสดงนิทรรศการทางวิชาการ การแสดงนิทรรศการทางวิชาการ การแสดงทางศิลปวัฒนธรรม งานกีฬา และงานรื่นเริง การจัดรายการแสดงทางโทรทัศน์ การมอบโล่ และเกียรติบัตรประกาศเกียรติคุณแก่ศิษย์เก่าดีเด่นในด้านต่าง ๆ เป็นต้น

12. ส่งเสริมกิจการมูลนิธิมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

13. มีบทบาทในการพัฒนาชนบท

ท่านสมาชิกที่เคารพ ผมพูดถึงโครงการในปี 2531-2533 ของสมาคมมาแล้ว ก็อยากจะเสนอภาพย้อนประวัติและบทบาทของสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสักเล็กน้อยก่อนจะพูดถึงผลงานอื่น ๆ

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นั้นมีความเป็นมายาวนานพอสมควร หากจะนับตั้งแต่เริ่มมีองค์การนิสิตเก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษาเมื่อปี 2500 ก็มีความเป็นมาถึง 33 ปี ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นองค์การศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษาเมื่อปี 2506 และในขณะนั้นวิทยาลัยวิชาการศึกษา มีเพียง 3 วิทยาเขต เท่านั้น คือ ประสานมิตร ปทุมวัน และบางแสน ในปีนั้นจึงมีกิจกรรมการบริหารจากทั้ง 3 วิทยาเขต

เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2508 ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษาและเมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ พ.ศ.2517 สมาคมศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็น สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามข้อบังคับสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2517 ซึ่งข้อบังคับนี้ถือว่าศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทั้ง 8 วิทยาเขต เป็นผู้มีส่วนได้เสีย เป็นสมาชิกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกคน เพราะสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถือว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนั้นมีมหาวิทยาลัยเดียว เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพียงแต่กระจายที่ตั้ง เพื่อให้การศึกษาและบริการสังคมให้กว้างขวางทั่วทุกภาคของประเทศไทยเท่านั้น

การก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก็ด้วยเจตนารมณ์ที่จะเป็นสมาคมกลางของบรรดาศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้ง 8 วิทยาเขต และส่งเสริมให้บรรดาศิษย์เก่าจากวิทยาเขตต่าง ๆ ก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขต และให้บรรดาศิษย์เก่าทั้งหลายที่อยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัด ขึ้น เพื่อจะให้บรรดาศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แสดงบทบาทในการเสริมสร้างชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้เต็มที่ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศได้เต็มที่โดยส่วนรวม

คงจำกันได้ว่า เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2513 สภาคมได้พิมพ์บทความของศาสตราจารย์ ดร.สุดีใจ เหล่าสุนทร อธิการในขณะนั้น จะเรียกว่าสมุดปกขาวก็ได้ จัดการพิมพ์แล้ว แจกจ่ายไปยังหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งรัฐสภาด้วย เป็นที่ฮือฮากันพอสมควรในวงการต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะได้พิมพ์แจกจ่ายไปทั่ว จำนวนถึง 10,000 เล่ม

ผลการดำเนินการครั้งนี้ ส่งผลให้เกิดผลตามมาตามลำดับย่อ ๆ ดังนี้

1) วันที่ 28 กันยายน 2513 วิทยาลัยวิชาการศึกษา นำเรื่องการยกฐานะวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย เข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 3/2513

2) วันที่ 12 ตุลาคม 2513 วิทยาลัยทำบันทึกลงกระทรวงศึกษาธิการ อ่างมติสภามหาวิทยาลัยเสนอให้กระทรวงศึกษาธิการลงนามถึงสภาการศึกษาแห่งชาติ

3) วันที่ 2 พฤศจิกายน 2513 หนังสือจากสภาการศึกษาแห่งชาติ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่ สร.1402 (1)/5480 ให้วิทยาลัยจัดทำโครงการยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย

4) วันที่ 14 มกราคม 2514 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ส่งโครงการยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นมหาวิทยาลัยไปยังสภาการศึกษาแห่งชาติ

5) วันที่ 16 มกราคม 2514 นายกรัฐมนตรีปราศรัยในวันครุ กล่าวถึงการยกฐานะวิทยาลัย วิชาการศึกษา เป็นมหาวิทยาลัย

6) วันที่ 16 เมษายน 2514 สภาการศึกษาแห่งชาติ ที่ สร.1402(1)/1859 ถึงวิทยาลัยวิชาการศึกษา แจ้งมติของคณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติว่าเห็นชอบ แต่ให้ใช้คำนำหน้าว่าสถาบัน เพื่อให้เป็นสถาบันสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เช่นเดียวกับสถาบันพระจอมเกล้าและให้ข้อสังเกตไว้ 3 ประการ ให้ปรับปรุงเพื่อเสนอสภาการศึกษาแห่งชาติอีกครั้งหนึ่ง

ศิษย์เก่าที่ได้เริ่มและดำเนินการตามความคิดเช่นนี้ เริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 มีลำดับดังนี้

นายกองค์การนิสิตเก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา

พ.ศ.2500 นายสมบุรณ์ พรรณาภพ

พ.ศ.2501, 2502 นายจรรยา มิลินทร์

พ.ศ.2503, 2504 นายสมบุรณ์ พรรณาภพ

พ.ศ.2505 นายสุภรณ์ ศรีพหล

พ.ศ.2506 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นองค์การศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา มีนายชม ภูมิภาค เป็นนายก ต่อมาในปี พ.ศ.2507 เมื่อ 18 สิงหาคม 2507 ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา มีนายชม ภูมิภาค เป็นนายกสมาคม

ต่อมามีนายกสมาคม ดังนี้

พ.ศ. 2508-2516 นายจรัส มหาวัจน์

พ.ศ.2516-2517 นายชม ภูมิภาค

พ.ศ.2517 ได้เปลี่ยนชื่อตามมหาวิทยาลัยที่ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยมี นายชม ภูมิภาค เป็นนายกสมาคมมาตั้งแต่ พ.ศ.2517 ถึงปัจจุบัน

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีบทบาทสนับสนุนมหาวิทยาลัยมา ตั้งแต่เป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา บทบาทที่สำคัญประการหนึ่งของสมาคมซึ่งได้สนับสนุนมหาวิทยาลัยก็คือ ความพยายามในการยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย

- 7) วันที่ 22 เมษายน 2515 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้ส่งหนังสือที่ ศธ.0305/456 ต่อสภาการศึกษา ตามข้อสั่งเกตของสภาการศึกษา และได้ขอพบสภาการศึกษาแห่งชาติเพื่อชี้แจงด้วย
- 8) วันที่ 23 เมษายน 2514 วิทยาลัยได้ทำหนังสือถึงนายกสภาวิทยาลัยถึงสภาการศึกษาแห่งชาติ ตามข้อสั่งเกตของสภาการศึกษาแห่งชาติ ตามนัยหนังสือที่ สร.1402(1)/1859 ลงวันที่ 16 เมษายน 2514 โดยแสดงความเห็นไม่เห็นด้วย
- 9) วันที่ 4 พฤษภาคม 2514 วิทยาลัยมีหนังสือถึงสภาการศึกษา ส่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ฉบับแก้ไขใหม่เพื่อดำเนินการต่อไป
- 10) วันที่ 22 กรกฎาคม 2514 สภาการศึกษาแจ้งมติการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ฉบับแก้ไขใหม่ ยืนยันจะให้ใช้คำนำหน้าว่า สถาบันให้วิทยาลัยแก้ไขใหม่ แล้วส่งให้สภาการศึกษาพิจารณาก่อนที่จะส่งไปคณะรัฐมนตรี
- 11) วันที่ 5 สิงหาคม 2514 ส่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแก้ไขใหม่ไปสภาการศึกษา
- 12) วันที่ 31 สิงหาคม 2514 สภาการศึกษาทำหนังสือเชิญอธิการเข้าร่วมประชุมชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร
- 13) วันที่ 27 กันยายน 2514 สภาการศึกษาให้วิทยาลัยปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติและข้อขัดข้อง 2 ประเด็น
- 14) วันที่ 28 กันยายน 2514 มีหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ถึง เลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งความเห็นของสภาการศึกษาเรื่องคำนำหน้าชื่อ
- 15) วันที่ 6 ตุลาคม 2514 วิทยาลัยทำหนังสือถึงสภาการศึกษา ยืนยันใช้คำมหาวิทยาลัย

16) วันที่ 7 ตุลาคม 2514 เลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งความเห็นเรื่อง
 คำนำหน้าชื่อของสภาการศึกษา แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

17) วันที่ 16 กันยายน 2515 ในงานวันคล้ายวันสถาปนาวิทยาลัยวิชา-
 การศึกษา ณ บริเวณตึก 4 ศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร ได้ปรึกษากับ
 อาจารย์ชม ภูมิภาค เรื่องการทำหนังสือถึงหัวหน้าคณะปฏิวัติ ขอฟังคำชี้แจง
 เรื่องการยกฐานะวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย

18) วันที่ 21 กันยายน 2515 อาจารย์ชม ภูมิภาค อุปนายกสมาคม
 ศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา อาจารย์ถนอม อานามวัฒน์ เลขาธิการสภา-
 คณาจารย์ บุญเกิด ควรหาเวช นายกองค้การนิสิต มศว ประสานมิตร และ
 นายกองค้การนิสิตวิทยาเขตในส่วนกลาง ได้ลงชื่อในหนังสือถึงหัวหน้าคณะ-
 ปฏิวัติ เพื่อขอเข้าพบและขอฟังคำชี้แจง ได้ส่งหนังสือถึงกองบัญชาการคณะ
 ปฏิวัติและขอนัดเข้าพบ ซึ่งนัดไว้โดยผ่านฝ่ายประชาสัมพันธ์ของคณะปฏิวัติว่า
 ให้ไปพบ วันที่ 25 กันยายน 2515

19) วันที่ 25 กันยายน 2515 อาจารย์ชม ภูมิภาค อุปนายกสมาคมศิษย์-
 เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา และคณะนายกองค้การนิสิตไปพบตามนัด แต่ไม่ได้พบ

20) วันที่ 27 กันยายน 2515 นิสิตนักศึกษาชุมนุมอภิปรายที่หอประชุม
 มีมติให้ต่อสู้เรียกร้องเพื่อให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยให้ได้

21) วันที่ 28 กันยายน 2515 นิสิตนักศึกษาส่งตัวแทนขอเข้าพบคณะ
 ปฏิวัติ คณะปฏิวัติขอเชิญอธิการเข้าพบ และแจ้งมติว่าให้วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ

22) วันที่ 29 กันยายน 2515 อธิการประชุมชี้แจงเรื่องนี้แก่นิสิตและ
 คณาจารย์ นิสิตไม่เห็นด้วย ได้เดินทางโดยรถเมล์ขาว กว่า 50 คัน ไปชุมนุมใน
 บริเวณลานพระบรมรูปทรงม้า

คณะปฏิวัติได้ให้วิทยาลัยเขียนโครงการ และเสนอร่างพระราชบัญญัติ เป็นมหาวิทยาลัย และดำเนินการต่าง ๆ หลายอย่าง จนกระทั่ง

23) วันที่ 16 มกราคม 2517 คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ยกฐานะวิทยาลัย วิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย และได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติสู่การ พิจารณาของสภานิติบัญญัติ

และในวันที่ 16 มกราคม 2517 นี้ วิทยาลัยได้มีหนังสือถึงราชเลขาธิการ ขอพระราชทานนามวิทยาลัย

24) วันที่ 6 มีนาคม 2517 ราชเลขาธิการได้แจ้งมาว่า โปรดเกล้าฯ พระ- ราชทานนาม มหาวิทยาลัยว่า "ศรีนครินทรวิโรฒ"

25) วันที่ 28 มิถุนายน 2517 ประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2517 ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 91 ตอนที่ 112

จึงถือว่า วันที่ 29 มิถุนายน เป็นวันคล้ายวันยกฐานะมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

ท่านจะเห็นว่าการต่อสู้เรียกร้องยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกว่าจะสำเร็จนั้น ต้องใช้เวลาถึง 5 ปี หากนับ อายุตั้งแต่ได้รับการยกฐานะจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยศรี- นครินทรวิโรฒแล้ว ก็นับได้ 10 ปี แต่ท่านอย่าลืมว่า สถาบันแห่งนี้หรือมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒนั้น ยกฐานะจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา และวิทยาลัยวิชาการ- ศึกษาที่นี่ยกฐานะมาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร ซึ่งโรงเรียน ฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตรนั้น สถาปนาเมื่อ พ.ศ.2492 ดังนั้น หากจะ นับอายุมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่เป็นโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงแล้ว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก็มีอายุได้ 41 ปี ในวันที่ 29 เมษายน 2533

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้สนับสนุนชื่อเสียง มหาวิทยาลัยตลอดมา ด้วยการสนับสนุนทางการเงินแก่กิจกรรมมหาวิทยาลัย

เช่น เคยรับผิดชอบทางการเงินในการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1, 2 และ 3 จัดรายการแสดงทางสถานีโทรทัศน์ เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัย ในวันที่ 29 มิถุนายน หลายครั้ง

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการก่อตั้งมูลนิธิมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ พ.ศ.2517 ซึ่งได้สนับสนุนให้ทุนแก่นิสิตปีละหลายทุน ตลอดเวลามาเป็นเวลา 16 ปีแล้ว

แม้ว่าในสายตาของศิษย์เก่าและผู้บริหารมหาวิทยาลัย จะมองไม่เห็นบทบาทของสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเด่นชัดนัก แต่หากมองให้ดี สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒก็ได้สนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ อยู่หลายด้านมาโดยตลอด

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะพยายามทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางบรรดาศิษย์ มศว ทั้งหลาย ซึ่งขณะนี้มิได้อยู่เกือบหนึ่งแสนคนแล้ว ให้ได้แสดงบทบาทสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัยมากขึ้น สมาคมเองก็จะติดตามศิษย์เก่าทั้งหลายที่มีบทบาทดีเด่นต่อสังคมโดยส่วนรวมเพื่อจะประกาศเกียรติคุณให้สาธารณชนทั่วไปได้ทราบ

ผมในฐานะนายกสมาคม จึงใคร่ขอเชิญชวนชาวศิษย์เก่า มศว ทั้งหลาย ได้มาร่วมคิดร่วมกันปฏิบัติงาน โดยผ่านองค์กรของสมาคม เพื่อความเป็นปึกแผ่นของชาวศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้เจริญรุดหน้าไปโดยไม่หยุดยั้ง เพื่อให้เป็นมหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร สมนามที่ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ศิษย์เก่า มศว ทุกท่าน องค์กรใดจะเจริญเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับบุคคลที่ประกอบเป็นองค์กรนั้นศิษย์เก่า มศว ทุกท่านล้วนแต่เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพยิ่ง หากได้มาร่วมกันปฏิบัติงาน เพื่อสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก็มั่นใจได้ว่างานของสมาคมและของมหาวิทยาลัยต้องรุดหน้าอย่างแน่นอน

มหาวิทยาลัยของเรา...ชั่วนรินทร์

จันทร์ ชุ่มเมืองปัก

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน

“หลังจากที่เรามาสู่วิทยาลัยในลักษณะการต่าง ๆ กัน
ก็ได้ร่วมศึกษาค้นคว้า ตลอดจนจัดและกระทำกิจกรรม
เพื่อความเจริญงอกงาม ของเราและเพื่อเกียรติคุณของวิทยาลัย.....
.....ในที่สุดสภาวิทยาลัยได้อนุมัติให้เรา
มีศักดิ์ และสิทธิ เป็นมหาบัณฑิต และบัณฑิตอย่างน่าภูมิใจ.....
.....แต่เราก็ต้องจาก ประสานมิตร มิตรสหาย
เพื่อไปปรับใช้ประชาชน.....
.....เวลาล่วงไปพร้อมด้วยวิวัฒนาการในวิถีชีวิต
ของแต่ละบุคคล รอยประทับใจ ในอดีต อาจลึมเลือน.....
.....แต่ประสานมิตร บัณฑิต 2500 เล่มนี้
คงจะเป็นสิ่งคอยเตือน ให้เราทวนระลึกถึงชีวิตในวิทยาลัย
อย่างมีความสุข..... ฯลฯ”

อ่านมาถึงตรงนี้ ก็คงมีพึดต้องสงสัยเลยที่เดียวนะว่าข้อความทั้งหมดนี้
ผลออกมาจาก “*บทสารานุกรม ประสานมิตรบัณฑิต 2500*” ซึ่ง ดร.วิลาศ
สิงหวิสัย เป็นผู้เขียน....ปี พ.ศ.2500 เป็นปีที่มหาบัณฑิตรุ่นที่ 1 จบไป 7 คนและ
บัณฑิตรุ่นที่ 4 จบ 85 คน (ภาคปกติ 83 ภาคค่ำ 2 คน) มหาบัณฑิต 1 ใน 7
คนนั้นได้แก่ คุณถนอม พิเศษพงษา อดีตศึกษาธิการจังหวัดหลายจังหวัด ปัจจุบัน
เกษียณไปแล้ว แต่ยังมีท่าทางหนุ่ม กรุ้มกริ่มน่ารักเหมือนเดิม ส่วนบัณฑิต 85 คน
รุ่นนั้น นอกจากจะมีผู้เขียนรวมอยู่ด้วยแล้ว ยังมีศิษย์เก่าอันเป็นที่ Well-known
อีกหลายหน่อ อาทิ ดร.วิลาศ สิงหวิสัย (เจ้าของบทสารานุกรมข้างต้น) ดร.พจน์
สะเพียรชัย, ศาสตราจารย์บันลือ พฤษขวัน, บุญยืน พัฒนจรัส (สกุลเดิมนะครับ),
ปลั่งศรี พรหมคุปต์ (ปัจจุบันเป็นมูลศาสตราจารย์) สุนทร สุนันท์ชัย, สุทัศน์ ออกเวหา

ช่วงและ โขติ เพชรานนท์, นำทรัพย์ จันทน์หอม, ดร.ลมูล รัตตากร, ดร.วิจิตร จันทรากุล, ลำพอง บุญช่วย, อรุณ เถลิ้มเผ่า, อารี สุทธิพันธ์, ศรีวิไล พิเศษพงษา (อรัณยภุติ) และ ดร.วีระ บุญยกาญจน เป็นต้น

ผู้เขียน บังเอิญ (ความจริงไม่ใช่บังเอิญ) เป็นศิษย์เก่าที่มีความประทับใจในสถาบันทุกแห่งที่เคยผ่านมา และก็โดยเฉพาะสถาบันที่ชื่อ “วิทยาลัยวิชาการศึกษา” (ชื่อเก่า) นี้แหละดูจะประทับใจมาก ๆ แม้สถาบันที่เคยผ่านในต่างประเทศ จนได้วุฒิเพิ่มเติมมาอีกบรรทัดหนึ่งนั้น ก็ยังไม่เท่าวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรเลยนะจะบอกให้

“ประสานมิตร บัณฑิต 2500” อีกนั่นแหละ หน้าปกเป็นฝีมือของ...ซึ่งขณะนั้นยังไม่แก่ขนาดทุกวันนี้ แต่ก็กล้าหาญชาญชัยที่จะแสดงออกเป็นอันมาก เจ้าของฝีมือที่ผม...ไว้ ก็คือ อารี สุทธิพันธ์ ของเรานี่เอง อารี ได้อธิบายภาพปก (ซึ่งเป็นภาพชีวิตคนไปวนมาหน้าเวียนหัว ภายในพื้นที่อันจำกัด) ว่า “การศึกษาคือชีวิต” และช่วยให้ชีวิตมีความสุข” ... แต่ละชีวิตประกอบด้วยปัญหา...ปมยุ่ง ๆ ห่วงมากมาย...ถ้าแก้ปัญหานึงตกไป ปัญหาใหม่ก็เข้ามาแทน หมุนเวียนกันจนกว่าจะดับ...” ถูกต้องแล้ว บัณฑิตรุ่นของเรา “ดับ” ไปแล้วหลายราย เป็นต้นว่า สง สุกใส, จารึก โสคติพันธ์ุ์, สมัย ทิพย์ธารา เป็นต้น

มหาวิทยาลัยของเรา สมกับที่ได้ชื่อว่า เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างนักบริหารและนักการศึกษาโดยแท้ โดยเฉพาะในกระทรวงศึกษาธิการ มีศิษย์เก่าของเราเป็นผู้บริหารระดับสูงสุดมาแล้ว คือ บรรจง ชูสกุลชาติ ผู้ผงาดขึ้นไปด้วยความสามารถถึงระดับปลัดกระทรวง ซึ่งเธอจะเกษียณอายุราชการในวันที่ 30 กันยายน 2533 นี้ และก็เป็นที่น่ายินดีว่า ผู้ที่ คร.ม.อนุวัติให้มาดำรงตำแหน่งแทนและได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2533 นี้แล้ว ก็เป็นศิษย์เก่าของเราอีกนั่นแหละ สมชัย วุฑฒิปรีชาบัณฑิตรุ่น 2 ซิง ๆ รุ่นเดียวกับ ดร.อภิรรมย์ ณ ษคร, พระนอม แก้วกานิต, สมนึก บำรุง, สุโท เจริญสุข, อนันต์

อนันต์รังสี, เตโช สวานานนท์ และอดีตเจ้าของตำแหน่งเดิม บรรจง ชูสกุลชาติ
 นั่นเอง รุ่น 2 ยอดเยี่ยมจริง ๆ ยอดเยี่ยมจริง ๆ ผมขอแนะนำ ด้วยความศรัทธา

ในโอกาสอันเป็นมงคลหลาย ๆ อย่างในเดือนนี้ (ก.ย.33)...16 กันยายน
 วันคล้ายวันเกิดของปรมาจารย์ อันเป็นที่เคารพเทิดทูนของศิษยานุศิษย์ (และ
 มิใช่ศิษยานุศิษย์อีกเป็นอันมาก) ท่านศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี ได้
 มีงานวันสาโรช บัวศรี 33 ในวันที่อาทิตย์ที่ 16 กันยายน 2532 ณ ห้องรวงทอง
 โรงแรมบางกอกพาเลซ โดยมีกำหนดการดังนี้

10.00 น. ลงทะเบียน, สังสรรค์

10.30 น. ศ.ดร.สาโรช บัวศรี มาถึงบริเวณงาน

10.50 น. นายบรรจง ชูสกุลชาติ ประธานจัดงานกล่าวต้อนรับ
 กล่าวสดุดี และมอบดอกไม้อวยพรวันเกิด

11.00 น. ศ.ดร.สาโรช บัวศรี กล่าวคำปราศรัย

12.00 น. ร่วมรับประทานอาหารกลางวัน

ประธานจัดงานกล่าวขอบคุณผู้มาร่วมงาน และมอบงาน
 ให้ ประธานจัดงานปีต่อไป

13.30 น. ปิดงาน

17 กันยายน วันครบ 36 ปีคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยตรงกับกาลที่
วาระสาร ของสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เล่มนี้คลอตพอดิ
 ผมในฐานะศิษย์เก่า ผู้ที่เวียนเข้าเวียนออกมหาวิทยาลัยเป็นประจำ (เพราะเป็น
 กรรมการสมาคมศิษย์เก่าติดต่อกันมาตั้งแต่ พ.ศ.2520-ต้องเข้ามาประชุมทุก
 บ่อย ๆ) ก็มิมีอะไรจะดีไปกว่า เขียนอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อเป็นการรำลึกถึง
 มหาวิทยาลัยด้วยความประทับใจเป็นอย่างยิ่ง...ขอให้มหาวิทยาลัยของ
 พวกเราแห่งนี้ จงอยู่ยั่งยืนนาน เพื่อผลิต (สร้าง) บัณฑิต มหาบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิต
 ที่มีคุณภาพคับแก้ว ตามที่มีผลงานมาแล้วกว่า 40 ปี ต่อไปชั่วนิรันดร์เทอญ...

ซบซิบ...๐๐๐

โดย "ใครหนอ?"

ชม ภูมิภาค ยอดนักเสี่ยสละ เพื่อ เทา-แดง คนบดคนปัจจุบัน มอบให้สมเจตน์ อภิมณฑ์รักษา เป็นประธานจัดงานวัน 36 ปี คณะศึกษาศาสตร์... เป็นอันว่า สิ้น ก.ย. นี้ เทา-แดง ครบเกษียณอายุราชการหลายคน อาทิ ปลัดกระทรวง บรรจง ชูสุภชาติ, รองปลัดกระทรวง มงคล ศรีไพรวรรณ ผู้ตรวจ เฉลิม บุญธรรมเจริญ ฯลฯ และได้เลื่อนหน้าที่การงานก็เยอะเลยเชียว เลขาธิการ ก.ป.ช. สมชัย วุฑฒิปรีชา เป็นปลัดกระทรวงฯ และจะได้เลื่อน

เป็นซี 10 ก็มาก เป็นต้นว่า ประจวบ แสงอินทร์, เจริญผล สุวรรณโชติ ซี 8 เป็น ซี 9 อีกหลายท่าน **จำนัญ เกียรติมงคล** จากเลขานุการกรม เป็นรองเลขาธิการ ก.ป.ช. เป็นต้น ... ■■■... คณะผู้บริหาร สป.กทท. เลี้ยงยินดีให้ กวี กาญจนลาภ ที่ได้เลื่อนจาก ผ.อ.สป.กทท. เป็นเลขานุการกรม กป.ช.ในเรือสูง เมื่อคืน 6 ก.ย.เรียบริ้อยไปแล้วกรรมการสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ชุดใหม่ ผนวกเอาศิษย์เก่า เทท-แดง ให้หลายคน เช่น **จรรยา มิฉินทร์** เป็นนายก **จันทร์ ชุ่มเมืองปัก** เป็นอุปนายก ชม ภูมิภาค เป็นอุปนายกและเลขาธิการ **จรรยา มุ่งการนา**, **ไพโรจน์ เบาใจ**, **สุนทร โคตรบรรเทา**, **เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์** **สมเจตน์ อภิฉัตรรักษา**, **กิตติและวิลาวัลย์-จรรย์ยานนท์**, **สมศักดิ์ แสนสุข** เป็นกรรมการ เป็นต้น ...■■■... **ทองอยู่ แก้วไทรสะ** ไปประชุมต่างประเทศ เมื่อต้น กันยายน กลับมาหน้าตาอึมเิบ สงสัยไปถ่ายฮอริโมนมา...■■■... **พจน สะเทียรชัย** บอกว่าอยู่ทบวงมา 2 ปี มันก็มีรสชาติไปอีกอย่างดีเหมือนกัน...■■■... **เจตน์ แก้วโชติ** หลังจากเกษียณไปหลายปี ตอนนี้นำมาช่วยบริหารอยู่ที่โรงเรียน รุ่งโรจน์ศึกษา นนทบุรี ...■■■... เพื่อนครู ผู้ใดจะขอสปอนเซอร์จากวัฒนาพานิช โปรดผ่าน **พ.ต.เลิศ เกษรคำ** รุ่นต่อจะเหมือนกัน...■■■... ตอนนี้นำพวกเราไปช่วย ที่นั่นหลายคน เช่น **สมควร อภัยพันธุ์** และ **กิตติ นพคุณ** ...■■■... เจียบเหมือน เป้าสาก **สมเกียรติ สุวรรณภู** ...■■■... แต่คนนี้ **ทองคุณ หงส์พันธุ์** นำสาก มาให้ วก.จันทรเกษมตั้งเป็นผลไปเลย ...■■■... ตั้งแต่เป็นรองอธิบดี อินทร์ ศรีคุณ ดูหน้าตาดีมีราศีเยอะเลย...■■■... **อนนต์ อนันต์รังสี** กำลังจะขายบ้าน ราคา 150 ล้านบาท ...■■■... **บันดือ พฤษวัฒน์** สั่งมาจากพิษณุโลก ใครผ่านไปผ่านมาโปรดแวะหาบ้าง ...■■■... **สุทัศน์ ออกเวหา** ขณะนี้ทำหน้าที่ ผ.อ. ศูนย์วัฒนธรรมอยู่ ม.รังสิตเหนือ ...■■■... ส่วน **สุวทร สุนันทชัย** เป็นนักเขียน ตำราประจำอยู่ ม.สธ...■■■... **จรัญ ปัทมดิถ** กำลังเป็นทรนเนอร์ให้คุณนายทำ

วิทยานิพนธ์เลื่อนซี ...๓๓... ชักจะเบื่อราชการเข้าทุกที **อุดม วโรดมศึกษาพิถัน** กำลังบุกทางไปสู่ธุรกิจต่างประเทศ...๓๓... ได้ทราบข่าวว่า **อาจารย์นาฏเฉลิม สุมวงษ์** กำลังเจ็บไข้ได้ป่วยศิษยานุศิษย์ไปหาบ้าง...๓๓... แต่ท่านปรมาจารย์ **ดร.สาโรช บัวศรี** เมื่อวันมาเป็นประธานสัมมนาให้สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ที่ ร.ร.บางกอกพาเลซ 8 ก.ย.33 นั้น ท่านยังสุขภาพแข็งแรง เสียแต่ตามัว ๆ ไปบ้าง...๓๓... ส่วน **สุภรณ์ ศรีพหล** อาการก็ดี ๆ หาย ๆ และยังอยู่ที่บ้านเมืองทอง...๓๓... สำหรับ **บุญถึง** แน่นหนา นอกจากตีกอล์ฟแล้วยังเขียนบทความเป็นงานอดิเรก...๓๓... เจอที่ไร อารมณ์ก็สุนทรีย์ไม่มีเสื่อม **อารี สุทธิพันธ์**...๓๓...อยู่ศิลปากรมานาน แต่ก็ยังรำลึกถึงคลองแสนแสบ **มนู วัลละเพชร** ...๓๓... ใกล้จะได้เข้ามาอยู่เมืองกรุงเต็มทีแล้ว **ชำนาญ ประทุมสินธุ์** ...๓๓... 13 ก.ย. ทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์, **เจือ หมายเจริญ**, **อนนต์ อนันตรังสี**, **วิริยะ คชเสนี** และ **จันทร์ ชุ่มเมืองปัก** ร่วมกันเป็นเจ้าของเลี้ยงส่งเกษียณบรรจง **ชูสกุลชาติ**, **มงคล ศรีไพรวรรณ** กับเลี้ยงฉลองตำแหน่งใหม่ให้ **สมชัย วุฑฒิปวีระ** ...๓๓... เลี้ยงแฮปปี้เบิร์ธเดย์ **อริการบตี รัชนิพร พุคยาภรณ์** ที่ไฉนส์ดี เซ็นทรัลพลาซ่า...๓๓... มี **จรรยา มิลินทร์ ภิญโญ สาทร** และ **เลิศ เกษรคำ** เป็นแขกรับเชิญ...๓๓...แม้จะเกษียณไปแล้ว **ตำรวจ รัตนาจารย์** ยังพอมีเวลาติดต่อเพื่อนฝูงได้ ส่วน **สมบูรณ์ พรรณภาพ** เล่นกอล์ฟทั้งวัน...เห็นหน้า **ธงชัย สมครุฑ** กับ **เสนาะ โตอดิเทพย์** เหมือนเคยเห็นตอนเรียนปี 3 คนอะไรไม่รู้จักแก่...๓๓... ใครเห็น **ประโยชน์ พจนารถ** โปรดบอกให้แวะเข้ามาประสานมิตรบ้าง ...๓๓... หลังจาก **สำราญ ถาวรยุทธ์** ได้เป็นศิษย์เก่าดีเด่นเมื่อปีที่แล้วหวังว่าปีหน้า **วิลาศ สิงหวิสัย** จะเข้าวินประเภทข้าราชการพลเรือน...๓๓... เป็นพ่อเลี้ยงไปแล้ว **เวทย์ กาวิล โนน** อยู่เชียงใหม่...๓๓... **เซต อูไร อ่อนแสง**, **สุนทรินทร์ เท็ญรัตน์** (เปิด) ไม่ทราบว่ามี 33 ได้พบกันบ้างหรือเปล่า...๓๓...

ถ้าพอ บุญช่วย บอกว่าก่อนเกษียณ จะฝากผลงานไว้ให้สุดฝีมือ...■■■■...อรุณ เถลิงเม่า อพยพจากใต้เข้ามาอยู่ กทม.เรียบร้อยแล้ว โทร.2772235 ติดต่อกันได้ตลอดเวลา...■■■■... ใครเห็น น.อ.พินด จักรทอง โปรดแจ้งที่อยู่ด้วยอยากทราบว่าเป็นประเสริฐ แสงหิรัญ ยังมีชีวิตอยู่หรือเปล่า ทราบแล้วเปลี่ยน...■■■■... ในบรรดากิจกรรมนี้ค่อนข้างขาดประชุมมน้อยที่สุดคือ สุเทพ บรรดิธินันท์ ...■■■■... ส่วนสมสุข ธีระพิจิตร นั้น ที่ขาดประชุมเพราะไปดูแลคุณพ่อจะ...■■■■... ศิษย์เก่าที่พูดน้อยท่ามาก คือ สุ่น จินนกร ...■■■■... พอ ๆ กับ สุทธิพงษ์ หกสุวรรณ ...■■■■... แม้จะอยู่ไกล เจริญใจ บุญทัต ก็มาประชุมโดยสม่ำเสมอ...■■■■... ระยะนี้ไม่ค่อยพบหน้า เรียบ รัชพงษ์ สบายดีหรือ...■■■■... เช่นเดียวกับ ชวัลย์ ช่อไสว...■■■■... โปรดทราบ ถนอม พิเศษพงษา เวลาไปไหนมาไหน จะเอามาคุยซีพนั่งรถไปเป็นเพื่อนเสมอ...■■■■

■■■■... ผศ.อุดม ยะชัยมาคะ หนักใจใหม่คะที่เป็นอาจารย์ใหญ่...■■■■... ไม่หอรอกครับ ผู้ช่วยทั้ง 9 ฝ่าย ช่วยผมได้มากครับ อ.วรดี .... เห็นอะไรริ้วทางการศึกษา ก็ช่วยกันปะผุไป ดืออยู่แล้ว อ.ประเสริฐ ..... ผมไม่เออยากให้เด็กสอบตกมาก กำลังแก้ไขอยู่ครับ ไม่รู้จะสำเร็จหรือเปล่าครับ..... อ.เสงี่ยม ..... ลำพังแค่สองตา สองหู สองมือ ของผมจะไปสู้อะไรไหว เด็กตั้งพันกว่าคนขอผู้ปกครอง ช่วยดูแลเด็ก ๆ ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ อ.กัลยา.....ไม่ว่าเด็กจะเบี่ยงขนาดไหน เหน็ดเหนื่อยสักเท่าไรก็ไม่ว่า ขอให้กิจกรรมเด่นอย่างที่อาจารย์ใหญ่คุณเดิมต้องการ ก็ถมเถ อ.อำไพ.....บริการได้แจ่มจริง ๆ นะ จะบอกให้ ไม่ว่าเรื่องผู้ใหญ่ เรื่องเด็ก เรื่องเล็ก เรื่องโต ว่าเข้านั้น หันมาดูทาง อ.พิศศรี และ อ.สุนันท์ บ้างซี เหน็ดเหนื่อยใจขนาดไหน กว่าจะปั้นนิสิตให้เก่งและภาษาไทยดีเด่นเหมือนอาจารย์นิรมล..... ก็ได้แต่หวังนิสิตที่หายตัวไป ไม่มาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อยากให้มาฝึก ๆ เสีย จะได้ไม่ไปสร้างปัญหาให้แก่เด็กในวันหน้านะหนุนะ ...■■■■...

โอย! อ.จรัส.... หวัน ๆ อยู่ว่า ผลงานเทียบเคียงจะขอ รศ.งวตนี้ทันหรือไม่ ขอให้โชคดี... ฝ่าย อ.จอร์ ...มหาวิทยาลัยการสอนภาษาอังกฤษ และให้คำปรึกษานิสิตเพลินไปหน่อย จนไม่รู้ว่าไขมันในเลือดพุ่งขึ้นไป 334 ตอนนีดีแล้ว เพราะเชื่อหมอ แต่ไม่นานคงเป็นอีก เพราะงานเหมือนเดิม และซักจะเริ่มแต่ะซีโครงหมูผัดเผ็ดร้าน 18 อีกแล้ว ฮะแอม!... หนูชอบกำกับอยู่หลังจากคะ อ.สุนันทา พลับแดง ยืนยัน ... อ.มณฑาทิพย์ อยู่ใต้จากตึกว่า ลุ้นที่ป้าน้ำอาอยู่อย่างน่ารัก ตามประกาศคนมันสมองโต ปีน้ากะจะไปเสริมสมองที่ประเทศฝรั่งเศส ใครจะให้ทุนก็ไม่รังเกียจ เจ้าประคูน ขอให้ทุนฝรั่งเศสผ่านมา... หนูก็สมองโตเหมือนกันนะ อ.มาลี ซึ่งใกล้จะคว่ำปริญญาโทมาได้ในเร็ว ๆ นี้เสริมขึ้น แต่ขอสักอย่างเถอะ อย่าเครียดนะ อย่าเครียด ใครที่มีชื่อในนี้ก็อย่าเครียด ใครไม่มีชื่อก็อย่าเครียด อย่าเครียด อย่าเครียด อย่าเครียด ฮะ ฮะ ฮะ...

ขณะนี้ ดร.เป็รื่อง กุมุท หลังจากสละตำแหน่งคณบดีมาเป็นอาจารย์ธรรมดา ปรากฏว่ากระชุ่มกระชวยขึ้นเยะเลย ... หนังสือฉบับนี้ทันแจกวันงานฉลองเบ็ธเดย์ อาจารย์ของเรา ศ.ดร.สาโรช บัวศรี พอดีงานนี้ ปลัดบรรจง ชูสกุลชาติ ประจวบ แสงอินทร์ จันท์ ชุ่มเมื่อบัก ชม ภูมิภาค และสมเจตน์ อภิมนตรีรักษา ร่วมกันเป็นแม่งาน ทั้งนี้ เพื่อความกตัญญู นะชะรำบ...

ทักษะของใคร

ขออนุญาตนำข้อเขียนของผู้รู้ซึ่งแปลมาจากภาษาอังกฤษ เอามาถ่ายทอดครับ

“เมื่อเพื่อนร่วมงานใช้เวลามากในการทำงาน ,เขาเป็นคนเชิงซ้า
แต่เมื่อฉันใช้เวลามากในการทำงาน ,ฉันเป็นคนละเอียดรอบคอบ

เมื่อเพื่อนร่วมงานไม่ทำงาน ,เขาเป็นคนที่เกียจ
แต่เมื่อฉันไม่ทำงาน ,เป็นเพราะฉันมีภาระยุ่งยาก

เมื่อเพื่อนร่วมงานทำอะไรโดยไม่ได้รับมอบหมาย,เขาซ้าจะล้ำเส้นมาก
ไปแล้ว

แต่เมื่อฉันทำเช่นนั้นบ้าง ,นั่นคือความคิดริเริ่ม

เมื่อเพื่อนร่วมงานมองข้ามกฎระเบียบ ,เขาเป็นคนฝ่าฝืนกฎ
แต่เมื่อฉันละทิ้งกฎระเบียบ ,ฉันเป็นคนมีหัวใจ

เมื่อเพื่อนร่วมงานทำให้เจ้านายพอใจ ,เขาเป็นคนประจบสอพลอ
แต่เมื่อฉันทำเช่นนั้นบ้าง ,นั่นเป็นความร่วมมือ

นี่คือ ข้อความทั้งหมดที่สะท้อนให้เห็นว่า การกระทำแต่ละอย่างนั้น
มองด้วยทัศนคติไหน

อคติหรือความลำเอียงของคนเรานั้นมี 2 อย่าง ไม่ต่อมตัวเองเกินไป ก็
เข้าข้างตัวเองมากเกินไป

โดยมากแล้ว มักจะเป็นอย่างหลัง คนที่ไม่ชอบตำหนิตัวเอง จึงมักจะ
ให้คนอื่นรับคำตำหนิแทน นี่ก็คือความเป็นจริงอย่างหนึ่งของคนเรา

(ประสาร มฤคพิทักษ์/ชีวิตธุรกิจ)

ใครคือครู

ใครคือครูกูคือใครในวันนี้
 ไซ่อยู่ที่ปริญญาหมาศาล
 ไซ่อยู่ที่เรียกว่าครูอาจารย์
 ไซ่อยู่นานสอนนานในโรงเรียน
 ครูคือผู้ชี้นำทางความคิด
 ให่รู้ถูกรู้ผิดคิดอ่านเขียน
 ให่รู้ทุกขรู้ยากรู้พากเพียร
 ให่รู้เปลี่ยนแปลงสู้รู้สร้างงาน
 ครูคือผู้ยกระดับวิญญาณมนุษย์
 ให่สูงสูดกว่าสัตว์เดรัจฉาน
 ครูคือผู้สั่งสอนอุดมการณ์
 มีดวงมานเพื่อมวลชนไซ่ตนเอง
 ครูจึงเป็นนักสร้างผู้ใหญ่ยิ่ง
 สร้างคนจริงสร้างคนกล้าสร้างคนเก่ง
 สร้างคนให้ได้เป็นตัวของตัวเอง
 ขอมอบเพลงนี้มาบูชาครู

อุดมคติของครู

1. ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์
  2. รักและศรัทธาในอาชีพครู
  3. ยินดีทำงานโดยไม่คำนึงถึงความยากลำบาก แม้จะอยู่แห่งใดก็ตาม
  4. ตั้งใจทำงานอย่างหนักเพื่อความเจริญก้าวหน้าของนักเรียน
  5. เป็นสมาชิกและร่วมทำงานในสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
  6. ดำรงตนให้เหมาะสมกับสภาพของอาชีพครู ไม่หุนหันพุ่มเฟิย
  7. ชำรงไว้ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติคุณแห่งอาชีพครู
  8. ปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ
  9. ใฝ่หาความรู้ใส่ตนอยู่เสมอ
  10. เชื่อมั่นว่าครูคือปูชนียบุคคล
  11. ตั้งใจทำงานเพื่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติ
  12. อุทิศตนให้แก่การศึกษาด้วยความเต็มใจโดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทน
- ชีวิตครูต้อง เรียบ ง่าย เย็น สงบ สมณะ

เพลงสคู่ดีขึ้นชม

รำประกอบ แต่อาจารย์ที่ครบเกษียณอายุราชการ

สมเจตน์ อภิมณฑลรักษา

จัดหานี้เองเพลง ท่านเอง

สุดชื่นชมพระคุณอาจารย์	วิทยาท่านที่มอบให้จนเกษียณ
อีกทั้งประสบการณ์อาเกียรณ์	ศิษย์พากเพียรได้ดีเพราะกรุณา
วาระเกษียณเวียนมาบรรจบ	ชนมายุครบหกสิบชันษา
ท่านเหน็ดเหนื่อยตรากตรำสอนนานมา	เพื่อนำศิษย์พ้นอวรณ์
ขออำนาจคุณพระรัตนตรัย	ดลบันดาลให้ท่านสุขสมเอย
อายุมั่นขวัญเย็นนิรันดร	ขจรด้วยลาภยศสุขสรรเสริญ

เพลงสคู่ดีพระคุณครู

รำประกอบ สำหรับอาชีพครูซึ่งเป็นปูชนียบุคคล

คำร้อง มจ.หญิงประภาพันท์ กรโกสียกาจ

ท่านเอง ท่านผู้หญิง มล.พวงร้อย อภัยวงศ์

สุดบูชาครูทุกท่าน	สุดซึ่งใจใช้สุดสวดย
สุดภักดีใช้ว่าราย	สุดเคารพช่วยศิษย์ดี
สุดอวรณ์เย็นชื่อสัตย์	จำยิ้มตาจ้องไต่ถาม
ปลดทุกข์ใจด้วยเมตตา	เด่นธรรมล้ำให้ไผดี
มีอโยนให้และโอบอุ้ม	ใจคุ้มครองครุศรี
มธุรสวจีปรานี	ขอสคู่ดีเคารพนิรันดร

มงคลแห่งชีวิต

ถ้าท่านทำตัวแข่งกับสังคม	ทางแห่งความล้มจมจะตามมา
ถ้าท่านทำงานเห็นแก่หน้า	ท่านจะพบกับปัญหาเรื่อยไป
ถ้าท่านทำตัวเห็นแก่ได้	ท่านอย่าหวังน้ำใจจากเพื่อนฝูง
ถ้าท่านกลัวจนเกินไป	ท่านจะทำอะไรไม่ได้ความ
ถ้าท่านกลัวจนเกินงาม	ท่านจะพบกับความเดือดร้อน
ถ้าท่านขาดความพอดี	ท่านจะเป็นหนี้ขาดลอดกาล
ถ้าท่านหวังแต่ความสนุก	ท่านจะเป็นทุกข์มหาศาล
ถ้าท่านขาดความยังคิด	ชีวิตทั้งชีวิตจะหมดความหมาย
ถ้าท่านทำใจให้สงบ	ท่านจะพบกับความสุขที่เยือกเย็น

พระราชวินยาภรณ์
วัดเจติยหลวง เชียงใหม่

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา 107/59 ซอยมันดิน 4 พระราม 6 ราชเทวี
กรุงเทพฯ โทร.2158548, 2803038, โทรสาร 2802065